

dotýkati pouze důkazů provedených. To však neznamena, že by úřad bezpodmínečně musil provést veškeré důkazy stranami nabízené, nýbrž že úřad má provést důkazy pro posouzení činu r o z h o d n é. Důkazy nabízené o okolnostech, které pro konečné posouzení věci jsou zcela bez významu, může úřad buď výslovně odmítnouti nebo mlčky pominouti tím, že nabízený důkaz neprovede.

Tak se stalo i v daném případě, kde úřad mlčky pominul a neprovedl důkazy st-lem k platnosti přiváděné o tom, že výzkumná stanice v Br. podala při jiné příležitosti dobrozdání znalecké dle mínění st-le nesprávné.

Žal. úřad mohl v daném případě zcela právem nabízené důkazy v tomto směru jako nerozhodné pominouti, když proti znaleckému nálezu městské výzkumné stanice, jenž tvořil základ jeho úsudku o tom, že mléko z hospodářství st-lova do B. dodané je vodou falšované, nebyly činěny jiné námitky, než jen ty, že zmíněný ústav v jiném případě ve svém znaleckém posudku se mýlil.

Rovněž tak bezdůvodnou jest další námitka st-lova spatřující vadu řízení v tom, že adm. úřady neprovedly důkaz st-lem k platnosti přiváděný o té okolnosti, že se v jeho hospodářství zachází s mlékem absolutně čistě a že se po dojení, aniž by do mléka nějaká cizí hmota přišla, mléko naplní do konví a tyto se uzavrou.

I v tomto směru není podstatnou vadou řízení, pominul-li žal. úřad nabízené důkazy jako nerozhodné. St-l uvedenými okolnostmi snažil se toliko dokázati, že se v jeho hospodářství z p r a v i d l a tímto způsobem s mlékem zachází. I kdyby však tyto okolnosti byly nabízenými důkazy prokázány, nemohly by ničeho změnit na posouzení skutkové podstaty v k o n k r é t n í m p ř í p a d ě, neboť i pak mohl by žal. úřad svůj úsudek o subjektivní vině obžalovaného opřít o ostatní během adm. řízení zjištěné okolnosti, aniž musil k těmto pro posouzení případu nerozhodným dalším okolnostem přihlídnouti.

Nezakládá tedy neprovedení nabídnutých důkazů ani po této stránce takovou vadu řízení, pro kterou by nss musil nař. rozhodnutí po rozumu § 6 svého zákona zrušiti.

Bezdůvodnou je konečně i ta námitka stížnosti, že chemická lučební stanice v B. určuje své poplatky za přezkoumání z c e l a libovolně. Dle rozhodnutí městské rady města B. z 5. února 1921, ke spisům v opise připojeného, určila městská rada za provedené lučebné zkoumání městské výzkumné stanice pevně stanovené poplatky, mezi jiným za zkoumání mléka 24 Kč a stanovila dále, že v případě dokázaného falšování je poplatek desetinásobný. Byla tedy výše poplatků, k jichž náhradě st-l nař. rozhodnutím odsouzen, stanovena ve shodě s tímto usnesením městské rady b. a jest proto lichou námitka st-lova, dovozující jediné všeobecně, že výše těchto poplatků stanovena byla způsobem libovolným a nepřiměřeným.

Z těchto důvodů bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 2631.

Státní zaměstnanci (slovenská výhoda): * Nárok na diety podle zásad pro Slovensko odst. II. D 2 nepřísluší ženatému

státnímu zaměstnanci přeloženému na jiné působiště, když v dřívějším působišti nežil s rodinou ve společné domácnosti.

(Nález ze dne 11. září 1923 č. 15.109.)

Prejudikatura: Boh. 2423 adm.

č. 2632.

Státní úředníci (Slovensko): I. Při propočítání služební doby podle zákona č. 222/1920 má státní úředník jen tehdy nárok na započítání doby ztrávené ve službě župní, byl-li ustanoven ve státní službě před 1. zářím 1919. — II. Obvodní notář jmenovaný ministrem pro Slovensko hlavním služným pro určitou župu, nebyl před 1. srpnem 1920 úředníkem státním, nýbrž župním.

(Nález ze dne 11. září 1923 č. 15.110.)

Věc: Antonín J. ve Sv. K. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska stran propočítání služební doby.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-li nebyla při propočítání služební doby započítána doba, kterou ztrávil jako praktikant — pomocný notář od 22. dubna 1893 do 31. května 1893 a od 1. června 1893 do 24. května 1895 v notářské službě.

Ve stížnosti do rozhodnutí tohoto vytýká st-l,

1. že mu měla býti započítána služební doba od 1. září 1895 do 19. března 1919 a služba, kterou jako dočasně vyjmenovaný služný konal ve skupině A aneb alespoň B, poněvadž při autonomní službě také státní službu konal, že státním zaměstnancům druhých kategorií, kteří z nižší skupiny byli jmenováni do vyšší skupiny státních úředníků, propočítána byla služební doba dle té skupiny, do které vyjmenováni byli,

2. že nezapočítání služební doby od 22. dubna 1893 do 24. května 1895 nemá zákonitého podkladu, ježto nařízení býv. uh. min. vnitra č. 58.285/1884, na které se žal. úřad odvolává, stanoví jako podmínku připuštění ke zkoušce notářské dokončení 22. roku, nepředpisuje však, že se tomu, kdo zkoušku po uplynutí 22. roku složil, nemá doba služební od 22. roku do složení zkoušky započítati,

3. že byla ministerstvem v B. přiznána určitým notářům, kteří přestoupili z obecné autonomní služby do státní konceptní služby, výhoda.

Rozhoduje o stížnosti té řídil se nss následujícími úvahami: — —

Dle § 1 zák. č. 222/20, jehož se st-l dovolává, mají nárok na propočítání služební doby státní úředníci, na něž se vztahují ustanovení zákona ze 7. října 1919 č. 541 Sb. a kteří byli před účinností jeho v úřad svůj dosazeni. Zákon č. 541/19 nabyt dle čl. XIII. účinností 1. září 1919. St-li příslušel by tudíž nárok na propočítání služební doby ve smyslu cit. zákona č. 222/20, kdyby se byl stal státním úředníkem před 1. zářím 1919.